

Tovább folyik a Szabad Föld könyvakciója

A Könyvtáros februári számában hírt adtunk arról, hogy a falusi olvasók népszerű hétfőnapjának kezdeményezésére akció indult a múlt évben az általános iskolai diákokthoz könyvellátásának megújítására. Ismeretes, hogy ezekben a diákokthozokban, kollégiumokban javarészt tanyai és külterületi gyermekek nyernek elhelyezést, hogy tanulmányukat az otthoniaknál kedvezőbb körülmények között folytatva a tanulásban felzárkózhassanak szerencsésebb városi és falusi társaikhoz. A kollégiumok legtöbbjében azonban hiányzik, vagy igen gyatrán ellátva tengődik a könyvtár, s ez a korszerűsödő iskolai oktatás időszakában ismét hátrányosan befolyásolja a kollégiumi gyerekek tanulmányi előmenetelét. A Szabad Föld szerkesztőségének e hátrányos helyzet felszámolását célzó akciója tehát minden elismerést és támogatást megérdemlő fontos kezdeményezés.

S annak tekintik a társadalom széles rétegei is. Legalább is erre mutat az a tény, hogy a lap egy évvel ezelőtti felhívása, hogy induljon pénzadományok gyűjtése diákokthoz könyvtárak létesítésére, illetve az itt-ott meglévő könyvtárolományának bővítésére, visszhangot váltott ki. Magánosok és munkahelyi csoportok, vállalatok és intézmények (első sorban természetesen a *mezőgazdasági üzemek, tsz-ek és állami gazdaságok*, hiszen az ő dolgozóik gyermekei lennek második otthonra e kollégiumokban) jelentkeztek pénzadományaikkal, s az akció fellett védnökséget vállalt a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsa. *Bajor Nagy Ernő*, a vállalkozás elindítója és fáradhatatlan szervezője az Olvasó népert mozgalom nyiregyházi tanácskozásán már arról számolhatott be, hogy az akció megindulásától addig eltelt 10 hónap alatt 7000 könyvet juttattak a kollégiumi könyvtáraknak. E könyvmennyiség pénzbeli értékét tekintve megegyezéssel állapíthatta meg, hogy háromnegyed év alatt nagyobb összeggel segítették a diákokthoz könyvtárak állományának gyarapítását, mint amennyit azok az előző teljes évben a hivatalos költségvetésből erre a célra kaptak. *Júniusig annyi könyvet juttattak el a kollégiumi könyvtárakba, ahány gyermek bennük él és tanul.*

A segítőkészség azonban továbbra sem lanyhul. Hogy mennyire megértik az emberek az ügy fontosságát, mutatja, hogy vannak szép számmal üzemek, szocialista brigádok, melyek újra meg újra jelentkeznek pénzadományokkal. A többszöri adományozók között ott van például a Posta Tervező Intézet Pus-

kás Tivadar és a Fővárosi Taxi Vállalat ifjúsági szocialista brigádja. Az Elzett gyár dolgozói szeptemberig különböző időpontokban adományozott pénzüsszegekkel összesen 21 ezer forinttal járultak hozzá az akció sikeréhez. A Medicina Könyvkiadó tíz, a Műszaki Könyvkiadó öt diákokthoznak küldött könyveket, s ugyancsak könyveket adományozott a Zeneműkiadó és a nyomdászszakszervezet is. A Vegyipari Dolgozók Szakszervezete egy kiskönyvtár teljes könyvanyagát állította össze és juttatta el az egyik kollégiumba.

S, hogy valóban még mindig szükség van az akció folytatására, annak bizonyítékaul szolgáljon az alábbi néhány levélrészlet. Az iskolaév kezdete előtti hetekben levelet kapott a Szabad Föld több diákokthoz igazgatójától. „Ifjúsági könyvtárunk 80 darab könyvből áll”, írja az egyik, a másik igazgató pedig egyszerűen közli, hogy a vetése alatt működő, 60 gyermeknek második otthonul szolgáló intézmény „könyvtárral nem rendelkezik”. S végül álljon itt még egy levélrészlet: „Jelenleg 95 tanulómk van... könyvtárunk mindössze 100 kötetes. Hiába tervezzük minden évben kb. ezer forintot könyvtárunk bővítésére, rendszerint fellépnek olyan problémák, melyek elviszik a könyvekre szánt összeget, például az idén leomlott az egyik fal...”

A könyvtáros olvasónak óhatatlanul számot kell vetnie azokkal a feltoluló gondolatokkal, melyek tulajdonképpen az akció megindulása óta foglalkoztatják. E lap hasábjain nem kell bővebben fejtegetni, milyen szakmai-pedagógiai gondolatot vehet fel egy-egy könyvgyűjtemény összeállítására, hisz minél kisebb a könyvtár, annál nehezebb a helyes válogatás. Arról nem is beszélve, hogy ha egy könyvtárt életre hívtunk, azt szakszerűen és állandóan gondozni is kell. E levelet olvasván mégis egyet kell érteni a Szabad Föld szerkesztőségével, amikor leszögezi: „... a korábbiaknál is nagyobb erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű könyvvel egészíthessük ki, vagy teremthessük meg az általános iskolai diákokthoz könyvtárát...” Igen, *megteremteni*, ez most a feladat. S hinni kell abban, hogy ha van már kollégiumi könyvtár, lesz, aki felkarolja is a szakmai „oldalról”. Minden indokolt szakmai aggály ellenére ezért jár köszönet az akció elindítóinak, szervezőinek. S jó, hogy akciójukat tovább folytatják. hiszen a felhívásukban megfogalmazott igény — *Könyvet a pusztai diákoknak* — jórészt még mindig kielégítésre vár (Sy)